

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ சமீவனகேசுத்திரமென்னுங் கோவிலூரில்
ஸ்ரீமத் முத்திராமலிங்கஞானதேசிகரவா
களின்

ஆதினத்திலெழுந்தருளியிருந்த
துறவுசுவாமிகள் என்றவழங்கும்
ஸ்ரீ அருணாசலஞானதேசிகசுவாமிகள்
பன்னூல்களிலிருந்தேத்துத் திரட்டிய
சீடாசாரம்.

இஃது
ஷா ஆதினத்திலெழுந்தருளியிருக்கும்
மகாதேவஞான தேசிகரால்,

காரைக்குடி
ஸ்ரீ மீனாப்பிகை அச்சுக்கூடத்தில்,
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1925.

181148

255

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

R4

225

சீடாசாரம்.

காப்பு.

ஆனைமுகவாழ்நகரம் நம்பிகைபொன்னம்பலவன்
ஞானகுருவாணியை யுண்ணு.

நூல்

முத்திக்கேது.

தந்தைதாய் மெய்த்தகையுடையுறவுஞ்சாலுங்
கல்வியுந் தகுமுயிர்த்துணையுஞ், சிந்தையாருநற் சீல
மும்வலியுந் திருவுமின்பமுஞ் சிதைவிலாவறிவு, முந்
தையாமுளத்துவகையுமுயிருமூலமுத்தியு மொழிவரு
ஞ்சமைவு, மெந்தையாகிவந் தேழையேனையுமானிறை
வனார் கழலாகுமென்றனக்கே. (சு)

வேறு.

தந்தைதாயாவானுஞ் சார்கதியிங்காவானு
மந்தமிலானின்பநமக்காவானு-மெந்தமுயிர்
தானாகுவானுஞ்சானாகு வானுமருட்
கோனாகுவானுங் குரு.

வேறு.

முத்திசித்திக்குமேது மொழிவர்கள்சிலர்வெ
வ்வேறே, சித்தமற்றாலாமென்றுந் தீவினைசுகைந்

தாலென்று, மொத்தநல்லயோகாலென்று முரியனா
 னத்தாலென்று, மித்திறமனைத்தாலாகா விறைதிரு
 வருளாலாமே. (௩)

எஞ்ஞானமந்திரங்கள் யோகங்க ளுபாயமெல்
 லா, மெய்ஞ்ஞானவீட்டடைக்காணுடி வேதனஞ்செ
 ய்யமாட்டா, தெஞ்ஞானக்கடைக்கண்வைத்த தேசிகன்
 சித்தமத்தி, லஞ்ஞானம்பறிந்தபோதே *யமுதவீட
 துவுந்தோன்றும். (ச)

ஆர்த்ததுபிறவியென்று மஞ்ஞான பாசமத்தைக்,
 கூர்த்தமெய்ஞ்ஞானவானைக் கொண்டுசேதிக்கவேண்டு,
 மேந்திமெய்ஞ்ஞானவானை யெய்வன்ருட்கண்ணலே,
 பார்த்தபின் னில்லாப்பெத்தம் பருதிமுன் னிருள்போ
 லன்றே. (ரு)

விடத்தினுன்மூர்ச்சித்தானை விடம்வல்லார்பார்க்
 கத்திரு, மடர்த்தல்லாரெல்லாம்பார்த்து மதுதீராவாறு
 போல, விடத்தினையுடையஞான விறைவனார் பார்க்கி
 னல்லாந், சடத்துவமாயையார்செய் சடக்குடைப்பிற
 ப்பருதே. (சு)

வேறு.

சுருதியுமிருதியுஞ் சொன்னவாறுநின், நிருமை
 யுமந்தத்தமென் றேதும்விட்டுநந், குருவினைவழிபடிந்
 கோதினவவ னருளிடுமழிவற நின்றவப்பொருள். (எ)

225288 * அழலவீடென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

வேறு.

எண்ணிலாக்கல்வியாலு மிலங்கிய கேள்வியாலு
ந், திண்ணிதாமதியினாலுந்தெரியவாரா துதீர,நண்ணி
யஞாவிதானே நயந்தருள்செய்யில்ஞானக், கண்ணின
ற்காணலாகுங் கரத்திலாமலகம்போல. (அ)

பருவிடங்கடியுண்டானே பாவிப்பான் கருடன்
றன்னைப், பெருகியபித்தன்றானே பிழிந்துமாமருந்து
கொள்வா, னிருமையு மறியாமுடர்க் கியலுமோனி
றையிற்கூடக், குருபரன்கூட்டிற்கூடுங்கூடாதேற்கூடா
தென்றான். (க)

கட்டுண்டகள்வன் றானேகட்டினை விட்டுக்கொள்
வான், விட்டவேதனையைத்தீர்த்து விதிப்பவர் வேறே
வேண்டு, மட்டமாசித்தியோகா லறிவினாலறியலாமோ
தட்டறப்பாசந்தீர்க்கத்தற்பரங் குருவேவேண்டும்.(க0)

வேறு.

உருவன்றியேநின் றுருவம்புணர்க்கும், கருவன்
றியேநின் றுதான்கருவாகு, மருவன்றியேநின்ற மாய
ப்பிரானைக்,குருவன்றியாவர்க்குங்கூடவொண்ணாதே. (

வேறு.

தேசிகன்பதந்சேவையின்வலியுந் திகழ்பதத்த
ளவிலாவன்பு,மாசினன்முத்தியதில்விருப்பதுவு மமல

வாரணத்தினில்விருப்பு, நாசமாமிந்தவுடலினில்வெறு
 புநசையற விடயத்திலுவர்ப்பு, மீசனெப்பொருளு
 மென்னுநற்றுணிவு மிவையெழின்முத்திசாதனமே. (

திசுமுநற்குரவன்றிருவுளம்பார்த்துச் செய்யுமே
 வற்சிறப்பதுவு, மசிமுநற்குரவன் மருவுநற்பதியே
 மன்னிதீங்காதவாதனையும், புகமுநற் றமரும்பொன்மு
 தற்பொருளும் பொருந்துநோயெனமதித்திடலுந்,
 தகைவுடைச்சமைவுஞ் சாந்தியுமுத்திசாதனமென்பர்
 தக்கோரே. (க௩)

முடிசுவித்துலகாள் திருவிகழ்ந்திறைவன்மொய்க
 ழுல்கூடுநற்றிருவும், படிதனக்கேவல்செய்பதமிகழ்ந்து
 பரமனுக்கேவல்செய்பதமு, மடையுநற்சுவைகளனைத்
 தையு மிகழ்ந்திங்கமலனற்சேடமாருதலு, மிடையறத்
 திசுமுமுத்திசாதனமென்றிசைத்திடுமெலையிலா
 ணமே. (க௪)

துரிசினற்பாரம் பரியமாமுறையிற் றுகளறவ
 ழிவி லாத்துணிவும். பரிவுறக்குரவன்பாதமேநோக்
 கிப்பமுதற்புகமுபண்பதுவு, மரியநற்குரவனருள
 றம்பொருளோடின்பம்விடென்னுமாண்மையதுந்,
 தெரிவுறத்திகமுமுத்திசாதனமாய்ச் செப்புவர் தெய்
 வஞாவிசளே. (க௫)

வேறு.

சேசநெஞ்சினற்றனக்கது நினைவலவாயினுநெறி
 யென்றே, தேசிகன்றிருவுள்ளமே செய்குவான்செனி

த்திடுங்குலத்துக்கு, மாசதாசி இமாச்சிரமத்திலேவழு
வினுமுலகெல்லா, மேசீவீடி னாமறம்புகழ்தனம் பிறவி
ழப்பி னுமிடரேனும். (கக)

என்றனக்கி துவாய்த்தவாறறிகிலே னெம்பிரான்
கழற்கேவ, றன்றனக்குநானரி துதகுவதோ தமிழனே
ற்கென்றென்று, சென்றறப்பெருமார்வமுமச்சமுஞ்
செறிதரவடிமைக்க, ணின்றியற்றியதேவலினியல்பெ
ள நிகழ்மறைசொலுமைந்தா. (க௭)

நிறம்பெறநீராடாமுன்னீராடலின்நீடவிருத்
தல்தான்கிடத்த, லுறங்குமுன்னுறங்கலுண்ணுமுன்
னுண்ட லுரையெனவுரையாமலுரைத்த, லறம்பழி
யெவற்குங்கூறுதலருளாததுசெய்தலருளியபணியை,
மறந்தனனென்றல்குருவலாற் றெய்வமதித்தல்செய்
பவன்மகனல்லன். (கஅ)

வேறு.

அருளறமங்கறைந்திடுத லறமலாதுரைத்தலறை
பொழுதிலிடையுரைத்த லகங்கரித்தங்குரைத்தல்,
பொருளறிவுதானுரைத்தல்பொருளல்லாதுரைத்தல்
புன்கோட்டிகொண்டுரைத்தல் பொடிவனவங்குரைத்
த, விருளுறுமச்செவிசொல்லலேவலிசைத்திடுதலிடம
றியாதிறையருளிச்செயவுரைத்தல் வினவல், தெரு
ளுறுநற்குருகீர்த்தியல்லதுபாடிடுதல்தேசிகன்றன்ச
ன்னதியிற் றீரவிடுமிவையே. (ககூ)

வேறு.

வெஞ்சொலுங்கடுஞ்சொலும் விரைந்தசொல்ல
தும், வஞ்சமும்பழுதுடன்மாறுகூறலும்; பஞ்சிடுமுல
கியல் பயனில்வாசகந், தஞ்சநாயகன்றன்முன்றவிர
வேண்டுமால். (௨0)

வேறு.

ஆதனஞ்சயனம் வாகனமிதியடி யத்திரங்குடை
யொடாபரண, மீதுவண்டயிலங்குளியொடுபூச்சந்த
ன முதன்மேவியங்கிடுத, லோதுபல்லுருஞ்சல்லொண்
பதம் விளக்கலுரைத்தவெற்றிலை தினலிவைதா, னாதி
நன்குரவனரியசன்னதியிலடியவரற விடுந்தொழிலே.(

இறைவன்முன் பசிங்கிதமாகவந் திடுதலிட்ட
வேடத்தினோடணைதல், கறையுறஞ்சாயபிறைவன்
மேற்படுதல் கடவுளினிழறன்மேற்படுத, லுறைதருத
லத்தின்மேலிருந்திடுதலுளமுகமுசுளமாயிருத்த,
லறைதருமமலனரியசன்னதியிலடியவரற விடுந்
தொழிலே. (௨௨)

வேறு.

போற்றுக்கைதவிர் தனாகன் பொருளினைப்புசித்த
லீதல், தூற்றுத்தனோடந்தன்னைச் சொன்னவை மறுத்
தல்பொய்கள், சாற்றுதல்குலமுங்கல்வி தனத்தபிமா
னம்பண்ணன், மாற்றுதல்கொடுத்தறன்னைமற்றிவை
சுருவோடாகா. (௨௩)

வேறு.

நீரிடத்தினுநிசியி ருளிடத்தினுநெறிகளிற்பயமுறு
மிடத்துஞ், சீரருட்குரவன்முன்புசேவிப்பான்றிகழ்ந்
தமற்றுளநெறியவற்றிற், பேரருட்குரவன்பின்புசேவி
ப்பான்பிறிதொருசுந்தையற்றிறைவ, னூர்திருக்கழலிற்
சாயைபோன்முன்பின்னாய்விடாரன்பினுத்தமரே. (1)

வேறு.

தன் னுளத்தெழுதிங்குதலாயகன், முன்னுரைத்
தினிமேன்முனையாவகை, சொன்னவப்பரிசேசுடவே
ண்டலா, லன்னவப்பதினிட்டகல்வானவன். (2.10)

வேறு.

தனமாக்காயமுயிர்ப்புன் துந்தலைவற்கீந்தங்கிவை
கெடினு, மனவாக்காயகன்மத்தரல்வணக்கங்கெடாத
மனத்தராய், நினைவாக்காயமஷ்டாங்கபஞ்சாங்கநேர்
சிட்டாங்க, மெனநால்வணக்கஞ்சிராங்கமுடனிறையா
ற்றிறனியலுவோர்க்கே. (2.11)

சென்றபோதிறைவன்றிருவடித்தலத்தேசிறந்த
பஞ்சாங்கவட்டாங்க, மொன்றவேவணங்கியொப்பி
லானருளையுளமதுநிறையவேபருகிப், பின்னரப்பரி
சேவிடைகொளும்பொழுதும்வணங்குகபெரியவன்மு
கப்பே, நின்னநெக்குருகித்தன் றன்வாயரத்துதிப்
பதுநீதியன்பருக்கே. (2.12)

குரவனார் தீர்த்துமொழிவன வெல்லாங்குருதரமாக
 கவோதிடுகத், தெரியுமாறியனானகோசத்தைத்தெரி
 ந்திடினெடுத்தவிழ்த்திறைமு, னரியவாதூனத்தில்வை
 த்திறையருட்டாள்வணங்கியங்கதன்பயன்கேட்டாங்,
 சூரியகோசத்தைக்கட்டிநாயகன்ற ளொப்பறவணங்கு
 தலொழுக்கே. (௨௮)

எப்படிக்கீழாமவர்களேயெனி னுமி றையுளத்த
 டைத்தவர்தம்மை, யப்பரம்பரமென் னுளத்துணர்க
 வயன்முதன்முவரேயெனி னு, மெய்ப்படவிறைவன்
 றிருவுளமி லதேன்மீண்டிபாரா துகைவிடுக, செப்பிட
 விறைவன் றிருவருணிறைந்தசீடராசாரகன்கி துவே. ()

இப்பரிசிறைவன் றிருவுளம்பிழையர் திலங்கியவே
 வலின்வலியா, லெப்பரிசுள்ளசித்திகள்வலிகளரிசைந்தீ
 டாநிற்குமங்கவர்பா, லப்பரிசெல்லாச்சித்தியும்வந்தா
 லகந்தையும்வியப்புமேவாமே, தப்பறவெனையாடம்பி
 ரானேவற்றன்மைபென்றருளினைப்பணிவாம். (௩௦)

பெருந்தவமில்லான்றனைப்பேணியமடந்தையு
 ள்ளத், திருந்தவைமுடிந்ததென்றாலிகபரந்தெரிந்தனா
 னப், பெருந்தவக்குருவைத்தெய்வமென் னுமெய்பே
 ணவல்லார்க், கரும்பொருளியா துமில்லை யிருமையும்
 கலிட்டத்தே. (௩௧)

சாற்றியபரிசுற்றவறுதலேவன் மறுத்தலாம்பிழையதுசாற்றி, னாற்றவங்கதனைத்தீர்த்திடற்குபாயமாய்ந்திடத்தொன்றினூலில்லைச், சேற்றினைச்சேற்றுகழுவலாயிடுமோதெளிந்தநீர்கொண்டலாலதுபோ, லாற்றியவிறைவனருடருநீராலப்பிழைச்சேறுநீக்கிடுவான். (0)

வேற்றுளகுற்றமியாவையுந்தீர்க்கும்விமலமாமிறையருளென்ற, லாற்றவங்குற்றபிழையைநீக்குவதுமவனருளன்றிவேறுண்டோ, போற்றியங்கவன்றன்பொன்னடிபொருந்திப்புனிதபாதோதகமாடி, யாற்றவங்கமலனருளினைமுழுக்கிலக்கணந்தீருமப்பிழையே.

அறைந்தவப்பரிசப்பிழையினைநீக்காதவனெரிநிரயம்வீழ்ந்தழியும், பிறந்திடிற்பிரமவரக்கனும்பெரும்பாம்பாமெனப்பெருமறைபேசுஞ், சிறந்தனபிழைதிர்வளவுமங்கவன்றன்றெரிசனம்பரிசனந்தகுமோ, மறந்தாமற்றணுகார்மாதவத்தடியா ரணுகில்வன்பாதகமன்றே. (௩௪)

தேசிகன்றிருவுள்ளமுண்டாகவச்சிவந்திகழ்ந்திடுகின்ற, னீசனிங்கருள்செய்வவந்திருக்கிறவிடமிவன்றிருமேனி, மாசுதொன்றிவனளவிலேசெயிலெரிவாய்நரகினிற்பூத, நாசமெவ்வளவவ்வளவுஞ்செலநண்ணுநன்னெறிநண்ணுன். (௩௫)

வேறு.

குரவனேகுறி யேதுமிலாச்சிவ, னுரியசத்தியே
யொப்பிலாவம்பிகை, கருதுமைந்தரேகந்தர்வியைகர்,
பெருகுசற்றமும் பேணுமப்பத்தரே. (௩௬)

வேறு.

சற்குருபரசிவன்றானுயி னும்வாசிராற்றிற், சற்கு
ருசிவன்கோபித்தாற்சமிப்பிக்குஞ்சிவனாலென்றுஞ், ச
ற்குருகோபந்தன்னைச்சமிப்பிக்கவொண்ணாதத்தாற், ச
ற்குருநாதன்பாதந்தப்பிடான்முத்தனன்றே. (௩௭)

வேறு.

அருவெ னுமமலன்றானருளிலனெனி னுஞ்சார்
குருபரன ருளுண்டேயெனிலொருகுறையுண்டோ
திருவடி தரவந்தார் திருவுளமில்ரென்ற
லொருவருமில்ர்கண்டருது யர்களைகின்றார். (௩௮)

வேறு.

குருபரனேபரமசிவன்பரசென்றனேகுருவரல
மாகினுமேயொருகாலத்தி, னிருமலமாம்பரமசிவன்மு
னிவுற்றுலுநிகரில்தயாநிதியானகுரவன்காப்ப, னருள்
வடிவேதிருவுருவாயெழுந்துநின்றவாசிரியனென்றேனு
முனிவுற்றுனேற், றிரிவிதமாமுலகத்துமம்மாணைத்
தியக்கமெலாந்தீர்த்தெவருங்காப்பதில்லை. [௩௯]

தந்தைமுதற்பெந்துவெலாமனந்தேதகந்தருவதலாலனாதிபவபந்தந்தீர்க்கார், சிந்தையினாலாயந்திடிலப்பெந்துவெல்லாஞ்சிறுமைதருஞ்சத்துருவேயாகாநிற்ப, ரந்தமிலாவருள்வடிவாங்குருவோவென்றாலகண்டபரனானத்தையருளானல்கித், தொந்தமதாமனாதிபவபந்தமெல்லாந்நூப்பறவேநன்றாகத்துடைத்துக்காப்பன். (சய)

வேறு,

இந்தவிடும்பையுடம்புறுமேது, தந்தையெனப்புகழ்கின்றிலர்தக்கோ, ரந்தமிலாதவகண்டமுநம்முட, டந்தவர்தந்தையெனச்சமைவுற்றார். (சக)

வேறு,

குருபாதம்பூசிரானாங்குருநாமஞ்செபியெப்போதுங், குருபாதந்தியானம்பண்ணுகுருகீர்த்திதோத்திரஞ்செய், குருபாதநினைக்கத்திருங்குருத்தோடமல்லாததோடங், குருபாதந்தன்மேலுண்டோகுருவின்பேர்சிவனாமன்றே. (சஉ)

வேறு.

வருபிறப்பறவேவேண்டினான்மறையிறென்னுமம்புயத்தினைமலர்த்தற், கிரவியாய்நெஞ்சிற்கிசைந்தநற்குருவையாதொருவழியினுலிறைஞ்சி, யருள்சரந்திடுதற்காவதேசெய்வானருமறைமுடிவெலாமறையும், பொருளைநேராகவுமக்கெனக்கீசன்புகன்றவப்படியிலேபுகன்றேன். (ச௩)

வேறு,

ஆசிரியன்முன்பாகவகண்டார்த்தத்தையடைவாக
வறிவுற்றமாணானந்தத், தேசிகனைத்திரவியுமேமுதலி
ருந்துந்திடமானலோபத்தாற்பூசியானேன், மோசன
மேயிலாதவனுய்க்கும்பிபாகமுதலியதில்வீழ்ந்திடுவன
தலாலே, தேசிகனையாவிபொருளாக்கையாலேதினந்தி
னமும்பூசிக்கவேண்டுமாணன். (௪௪)

வேறு,

தேசிகருமானவர்கள்செய்தியுணர்ந்திடவேசி
றியோரைப்பெரியோர்செய்தொழிலதினிற்செறித்து,
மேசிலரம்பெரியோரையினமாந்தொழிற்கேயிசைத்து
மடித்தும்வைதுமிவ்வாறுசெயவுங், கூசியிடாதிட
டபணிசெய்துகுருபத்திகுறைவிலராய்நம்பினராய்த்து
ரோகமின்றி, மாசிலராய்மனவாக்குக்காயத்தாற்குரு
வின்வாக்கியபாலனஞ்செய்யுமதிமானுமாயே. (௪௫)

வேறு,

குருபரனுக்கவனெஞ்சகம்போலனுக்கலத்தனாய்க்,
கரசரணுதியினேவல்செய்தேதினங்கட்கிமைபோ, லு
ரியமனைமுதலியாவையுங்காத்துண்மையாயொருதற், ப
ரமிவனெயெனக்காண்பான்சற்சீடன்பகர்ந்திடினே,

(௪௬)

வேறு.

தேசிகன்பாற்பற்பலதீக்குணங்கள்செறியி னுநம்,
பாசப்பிராந்திக் கிவைதோற்றியவிழை பாலிலையென்,
முசறுபத்தியினோர்ந்தெவ்விதத்துமவனருளைத், தேச
ங்குலவவளர்ப்போன்சற்சீடன்றெறிந்திடினே. (௪௭)

வேறு.

விடையேறியிசன்வரின்முடருமவன்வேண்டிய
தைப், படிமீதனிப்பர்குருவேசுவமெனப்பாவனைமுற்,
முடையார்கடத்தமுடலாவியீந்திறையுண்மைபெறத்,
தண்டயாதுளவிங்குளதேலபக்குவாரசாமவரே. (௪௮)

வேறு,

உடற்குயிர்போற்கட்கிமைபோலுசிநூலொத்து,
விடிற்புலிதீப்பாம்பினில்வீழ்வார்க்காஞ்சுடர்ச்சடினு
ம், வாழைக்காகாவேதிமட்கலத்திற்காகாவா,றேழைக்
காகாததிது. (௪௯)

வேறு.

ஆசான்மொழியா னூற்பொருளாலன்றிப்பெறவும
ரிதூகுந், தேசார்குருநான்மாணுக்கன் சிறக்கவிம்மு
ருங்கூடிற், பாசாதீதப்பரமெய்தும்பன்னாணீங்காவி
க்கூட்ட, மேசாவுணர்வைத்தரும்பகற்போதெல்லாத்
தொழிலுந்தருவதுபோல். (௫௦)

பாடல் முற்றிற்று.

வ ச ன ம்.

ஸ்திரீயானவன் நாயகனோடே கூடிக்கொண்டிருந்தாற்பணிவிடை செய்யவேண்டுமென்றிந்தனித்திருந்தாற் சுகமாயிருக்கலாமென்றும் நினைத்து அந்தநாயகனுக்கு மனவருத்தமுண்டாகும்படியா யவனைவிட்டு நீங்கியிருந்தா லிம்மையிற்சுகமுமிழந்து மலமையினரகமுமனுபவிப்பதுபோலச் சீடனானவன் ஞானசாரியரிடத்திற்குப்போ யவரிடத்திற் சில சாத்திரங்களை யப்பியாசித் தறிந்துகொண்டு நாமினி யவரிடத்திலே யிருந்தா லிவருக்குப்பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கவேண்டுமென்றும் நம்முடையசிரவணாதியனு சந்தானத்துக்கு விரோதம்வருமென்று மிவரிடத்தினமக்கு தேகத்துக்கொத்துக்கொள்ளாதென்றமி து முதலான காரியங்களை நினைத்து அந்த ஞானசாரியருக்கு மனதி ற்றுவேஷம் வரும்படியா யவரைவிட்டு நீங்கியிருக்கின வனுக் கிம்மையிற்றுன்பமுமறுமையினரகமுமுண்டாகுமாதலாற்கற்புடைய ஸ்திரீயானவ ளறியாமையைப் பொருந்தியிருந்துமாத்மசொரூபத்தையறியாமலனாத்ம சொரூபமேதானென்றிருக்கின்றதன துநாயகனைத் தெய்வமாகப்பாவித்து அவன் அடித்தல்வைதல்முதலாயின செய்தபோதிலுமவனிடத்திற்றுவேடமன்றியிற்பிரிய மாகத்தேகமுள்ளபரியந்தமவனைவிட்டுநீங்காமற்றிரினி தகரணங்களாலும்பணிவிடைசெய்துகொண்டிருக்கின்

றவளுக்கு இம்மையிற் சுகமு மறுமையிற் சுவர்க்காதி
 லோகமுமுண்டாவதுபோல உத்தமமான விவேகமுள்ள
 முழுட்சுவானவன் ஞானசாரியரை சத்தியஞான அன
 ந்தானந்தபரமசிவமென்று வேதாதிதிகள் சொன்ன பிரகா
 ரம் நம்பி அவரடிமுதலான காரியங்கள் செய்தபோதி லு
 ஞ்செய்யத்தகாதகிர்த்தியங்களைச் செய்யச் சொன்ன
 போதிலும் வெறுப்படைந்து அவரை விட்டு நீங்காத
 படிக்கு மிகுந்த பிரியத்தோடு தேகமுள்ளவரைக்குந்
 திரிவிதகரணங்களாலும் பணிவிடை செய்து நின்று
 அந்தக் குருசுவாமி கிருபையால் தத்துவ ஞானத்
 தைப்பெற்று மோக்ஷமடையவேண்டுமென்று வேதாக
 மபுராணாதிகள் கூறுதலால் இப்போதிருக்கின்ற முழு
 ட்சுக்களு மிதற்கொன்ன பிரகாரம் ஞானசாரியரைப்
 பரமசிவமாகப் பாவித்துத் தேகமுள்ள பரியந்தமுமவ
 ரைவிட்டு நீங்காமற் திரிவிதகரணங்களாலும் பணி
 விடை செய்து நின்று அவர்கிருபையாலுண்டாகா
 நின்ற தத்துவஞானத்தினுற்பரமோக்ஷசுகத்தை யடை
 யவேண்டியது.

சீடாசாரம் முற்றுப்பெற்றது.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எதுசொருபங்காரிய மவதிபல லக்ஷணம்.

காமத்துக்கு

எது, அஞ்ஞானம். சொரூபம், அக்கினியில் நெய்விட்டால் விர்த்தி யடைகிறதுபோல நமக்கிருக்கின்ற போகமெல்லா முத்தரோத்தரமாய் விர்த்தியடையவேண்டுமென்றும் நமக்கிருக்கின்ற ஐசுவரியமெல்லாமாறாமலிருக்க வேண்டுமென்றும் ஸ்திரீ முதலான விடயங்கள்மேன்மேலும் வேண்டுமென்றும் நானாவிதமாய்ச் சிந்திக்கிறது. காரியம், அந்தவிடயத்திலுண்டான பிரியத்தை நானாவிதமாய்ச் சிந்தித்துத் தானிருந்த விடத்தை விட்டு லோகாலோகங்களுக்குப்போய் நாகாசுரன் முதலானபேர்களைப்போல இஷ்டமானவஸ்துக்களைச் சம்பாதிக்கிறது. அவதி, அத்தியந்தநிராசையுதயம்.

(க)

குரோதத்துக்கு

எது, ஆசை. சொரூபம், ஆசையான விடயத்தில் விக்கினம் பண்ணினவனிடத்திற் கோப முண்டாய் வியாக்கிரசமானமாய் நோக்கிக் கடினமான வசனஞ்

சொல்லுகிறது. காரியம், தன்னாற்செயிக்கப்படுமாலைப்பகாசுரன் முதலானபேர்களைப்போல அடிமுதலான காரியங்கள்பண்ணுகிறது; தன்னாற்செயிக்கக்கூடாதிருந்தாலுள்ளே யிருந்துகொண்டு பொருமியழுகிறது. அவதி, அத்தியந்தஞ்சாந்தமாயிருக்கின்ற பொறுமையுதயம். (உ)

லோபத்துக்கு

ஏது, மோகம். சொரூபம், தேனீயுங் கவரிமானும்போலத் தான் சம்பாதித்த செல்வ முதலான வஸ்துக்களிற்றேகமுள்ளளவு மொருத்தருக்கு மொன்றுங்கொடுக்கலாகாதென்று சிந்திக்கிறது. காரியம், தான் சம்பாதித்த பதார்த்தங்களி லூரின் நடுவேயிருக்கின்ற நச்சுமாமரம் போலவுந் தூரியோதனன் முதலானபேர்களைப்போலவு மொருத்தருக்குமொன்றுங்கொடாமல் வைத்துக்கொள்ளுகிறது. அவதி, அத்தியந்தமுதாரத்துவம்.

இந்த மூன்றுக்கும் பலமேதென்ற லிகலோகபரலோகநிந்தையுமிப்போது தேகமுதலானவஸ்து நாசத்திறைந்துன்பமும் பின்னாலே சனனமாண சமுசாரமுமாம். (ங)

நிராசைக்கு

ஏது, நிட்காமமாய்ச்செய்கின்ற சற்கருமபுண்ணியபரிபாகம். சொரூபம், ஸ்திரீமுதலானவிடயத்திலு

ள்ளதோஷங்களை விசாரித்ததிலுள்ளவாசையைவிட்டு விடுகிறது. காரியம், ஆசைவிடுபட்ட பதார்த்தங்களுள் ததீசிமகரிஷி முதலான பேர்களைப்போலச் சரீரமுதலான வஸ்துக்களைக் கேட்ட பேர்களுக்குக் கொடுத்து விடுகிறது. அவதி, அத்தியந்தங்காமத்துக்குநாசம்.(ச)

பொறுமைக்கு

ஏது, பிராசை. சொரூபம், தன் வேலைக்காரன் முதலானபேர்க ளடி முதலான காரியங்களைச் செய்த போதிலும் வினைப்பிரகாரம் வருமென்கின்ற விவேகத்திறற் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறது. காரியம், தனக்க ப்காரம் பண்ணின பேர்களுக்குப் பூமியைப் போலவுந் தர்மபுத்திரர் முதலான பேர்களைப்போலவு முபகாரம் பண்ணுகிறது. அவதி, அத்தியந்தங்குரோ தத்துக்கு நாசம். (ரு)

உதாரத்துக்கு

ஏது, குணகுணங்களைப் பகுத்துப் பார்க்கின்ற விவேகம். சொரூபம், ஊரின்நடுவேநிறைந்திருக்கின்ற நல்லஜலமுள்ளதடாகமும் நன்றாய்ப்பழுத்துநிழலுடைத்தாயிருக்கின்ற மாமரமும்போலச்சகல சனங்களுக்கு முபகாரமாயிருக்கிறது. காரியம், வேர் முதற் கொழுந்து வரைக்குமுயிர்களுக்கு மருந்திற்குபகாரமாயிருக்கின்றமரம்போலவுந் சிவிச்சக்கிரவர்த்தியைப்போலவுங்

ஏதுசொருபங்காரிய மவதிபலலக்ஷணம். 25288 உக

கேட்டபேர்களுக்கெல்லாங் கேட்டவஸ்துக்களைக்கொடுக்கிறது. அவதி, அத்தியந்தம் போபத்திறகு நாசம்.

இந்த மூன்றுக்கும் பலமேதென்ற லிகலோக பரலோககீர்த்தியு மிப்போதுதுக்கமற்றுச் சுகமாயிருந்து கொண்டிருநானமோஷசாதனங்களைச்சம்பாதித்து அவற்றாலுமோஷப்பேறு மிந்தருநானசாதனஞ்சம்பாதிக்குங் காலத்திறேகமி றந்தாற் சவர்க்காதி சுகமுமாம்.

ரித்தியா ரித்திய வஸ்து விவேகத்துக்கு

ஏது, சித்தசுத்தி. சொரூபம், பிரமமாத்திரம்ரித்தியம் அன்னியமாயிருக்கின்ற சீவேசுர சுகத்தெல்லாமரித்தியமென்று சாத்திரத்தினால்நிச்சயி க்கிறது. காரியம், அதைத்தானே சதாகாலமு நானாவிதமாய்ச்சிந்திக்கிறது. அவதி, பிரமமாத்திரரித்தியமன்னியமாயிருக்கின்றசீவேசுரசுகத்தெல்லாமரித்தியமென்றிருக்கின்றநிச்சயம் ஒன்றினாலும்போகாமல் நன்றாய்த்திடமாயிருக்கிறது. (எ)

இகாமுத்தார்த்த பலபோக விராகத்துக்கு

ஏது, இகலோக பரலோகங்களிலுள்ள ஸ்திரீமுதலான விடயங்களில் அசுத்த துக்கவரித்தியத்துவமுதலான தன்மைகளை விசாரித்து வெறுப்பு வருகிறது. சொரூபம், அந்த விடயங்களை நாய்தின்று கக்கின அசனம்போலவுங் காலாக்கினி நரகமுதலானது போலவுங்

R4 N 25

கண்டுவிட்டுவிடுகிறது. காரியம், விட்டவிடயத்தி லொருபோதிலுந்திரும்ப ஆசை வராமலிருக்கிறது. அவதி, தேகத்தைத் தொட்டுப்பிரமலோகபரியந்தமாயுள்ளவி ள் லோக பரலோகங்களிலிருக்கிற சகலபோகங்களிலேயு மாசையில்லாமற் றிரணம்போல உபேட்சையாயிரு கிறது. (அ)

சமாதிசட்கசம்பத்திக்கு

ஏது, இயமநியமாதி. சொரூபம், விடயத்திலே பிரவிர்த்தி யற்றிருக்கிற சித்தநிரோதம். காரியம், ஒன் றிலேயும் பிரவிர்த்தி யற்றபடியினாலே விவகாரக்ஷயம். அவதி, பிரவிர்த்தி யற்றபடியினாலே சமுத்தியைப்போ லே தேக முதலான விடயங்களை மறந்திருக்கிறது (க)

முழுட்சத்துவத்துக்கு

ஏது, சாதுசங்கம், சொரூபம், தலை ரோமத்தி லே நெருப்பு பற்றிக்கொண்டவனைப்போலப், பின்னை யொன்றிலேயு மாசையில்லாமல் மோக்ஷமாத்திரத்தி லே தீவிரமாக ஆசையுண்டாகிறது. காரியம், சந்தரு வைத்தேடியடைகிறது. அவதி, சகலகருமங் களையுந்தி யாகம் பண்ணுகிறது.

இந்தச்சாதனங்கள் நாலுக்கும்பலமேதென்றால், இந்த நாலு மொருமித்துக்கூடாமல் வேறுவேறாய்ப் பிரிந்திருந்தாற் சுவர்க்காதியாயிருக்கின்ற புண்ணிய லோகப்பிராப்தியே பலம், நாலு மொருமித்துக்கூடின லிங்கேதானே ஆத்மவிசாரபலம். (க)

பந்தத்துக்கு

ஏது, கருமசாஸ்திரவனுட்டானம். சொருபம், திருசிய சிந்தனை. காரியம், திருசியத்தினிடத்தில்வாசனையோடு நானாவிதமாய்ச் சத்தியமாயமுந்துகின்ற சிந்தனை. அவதி, சகல திருசியமு மில்லையென்கின்றவத்தியந்தாபாவஞானம். பலம், சமுசாரதுன்பம். (கக)

மோட்சத்துக்கு

ஏது, ஞானசாஸ்திரவனுட்டானம். சொருபம், திருசிய சிந்தனை யில்லாமலிருக்கிறது. காரியம், திருசிய சிந்தனையானது வாசனையோடு வத்தியந்த மொன்று மில்லாமலிருக்கிறது. அவதி, சின்மரத்திரமாய் விளங்குகிறது. பலம், பிரமானந்தம். (கஉ)

ஞானத்துக்கு

ஏது, சிரவணமனநந்தித்தியாசனம். சொருபம், சுவானுபவத்தினாலே தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களினின்றும் தாலுகின்ற வகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிரமத்தை வேறு கண்டறிவது. காரியம், அநாத்மாவானபஞ்சகோசங்களில் ஆத்ம புத்தியும்மி த்தையான ஆகாசாதிசகத்தினிடத்திலே சத்திய புத்தியும் வாராமலும் ஆத்மாவினிடத்திலே தானென்ற ஹைத்தபுத்திவாங்காமலுமிருக்கிறது. அவதி, அஞ்ஞானகாலத்திற்சந்தேக விபரீதமன்றியிலே தேகமேதானென்றிருந்தாற்போல ஞானகாலத்திலே தேகோகமென்கின்றபுத்தியை வாதிக்காநின்ற சிவோகமென்கின்ற உறைப்புத்திடம். பலம், மோக்ஷம்.

(கங)

அஞ்ஞானத்துக்கு

ஏது, நிரோது. சொருபம், ஒன்பது விதத்தினாலும் நிரூபிக்கப்படாமலிருக்கிறது. காரியம், சீவேசுர சகத்தாய்த் தோற்றுகிறது. அவதி, ஞானோதயம். பலம், நிஷ்பலம். (௧௪)

அசம்பாவனைக்கு

ஏது, சிரத்தையுடன் வேதாந்தசிரவணஞ்செய்யாமை, சொருபம், ஆத்ம சொருப சிந்தனையை மறைத்தல். காரியம், சீவேசுர சகத்துச் சிந்தனையைத்தோற்றுவித்தல். அவதி, அவதிபரியந்தமுண்டான சிரவணம். பலம், தாபத்திரயத் துன்பப்படுகிறது. (௧௫)

சமுசயபாவனைக்கு

ஏது, விசாரமில்லாம லிருக்கிறது. சொருபம், தான் கூந்ததாவோ சாட்சியோ சாட்சியென்றாலுங்கர்த்துருத்துவ போத்துருத்துவாது யுண்டோ வில்லையோ கர்த்துருத்துவா தியில்லாவிட்டாலும் அவருக்குப் பூரணத்துவ முண்டோ வில்லையோ பூரணத்துவமுண்டாலும் அவரை யறியக்கூடுமோ கூடாதோ அவரையறிந்தாலும் மோட்சம் வருமோ வாராதோ வென்று இது முதலாய்வருகின்ற சித்தவிருத்திகள். காரியம், முன் சொன்ன சித்தவிருத்திகள் திரும்பத் திரும்பப்பலவிதமாயுண்டாகிறது, அவதி, தீர்க்ககால விசாரம். பலம், இகலோக பரலோக போகங்க விரண்டு மற்றுத்துன்ப மடைகிறது. (௧௬)

விபரீதபாவனைக்கு

ஏது, ஆத்மத்தியானஞ் செய்யாதிருக்கின்றது. சொரூபம், தேகமே தானென்றும் பிரபஞ்சஞ்சத்தியமென்றும் இவை முதலாய்வருகின்ற விருத்திகள். காரியம், நான் பிராமணாதி வருணமுடையவென்றும் நான் பிரமச்சரிய முதலான ஆச்சிரமமுடையவென்றும் நான்காத்தியாயினர் முதலான குலமுடையவென்றும் நான் கிருஷ்ணமுதலானதொழில் பண்ணுகிறவென்றும், நான் யாகாதிகளைப்பண்ணினேன், நான் அன்னாதிகளைப்புகித்தேன், நான் கடாதிகளை யறிந்தேனென்றும் இவை முதலாகவருகின்ற விருத்திகள். அவதி, நாமரூபப்பிரவிர்த்தியில்லாம விருக்கின்ற தானாகிற ஆத்மத்தியானம். பலம், சன்னமரண சமுசாரனாக்கத்தி லடிபடுகிறது. (கௌ)

சிரவணத்துக்கு

ஏது, அதிதீவிரமானமுமுகூடாத்வம். சொரூபம், வேதாந்தங்களாகிய உபநிடதங்களுக்கு அத்தைதப்பிரமத்தின் கண்ணே தாச்பரியமாமென்று ஆறுலிங்கங்களினாலும் நிச்சயஞ்செய்தல். காரியம், பிரமாணகதசந்தேகநிவர்த்தி. அவதி, நஷ்டமான பிரமாணகதசந்தேகம்மீண்டுண்டாகாமை. பலம், பிரமாணகத அசம்பாவனையின் நிவர்த்திவாயிலாகமோக்ஷம். (கௌ)

மனனத்துக்கு

ஏது, சிரவணம். சொரூபம், சீவப்பிரமங்களின் பேதத்தைப்பாதிப்பனவும் அபேதத்தைச்சாதிப்பனவுமாகியயுக்திகளால் அத்வைதப் பிரமத்தைச்சிந்தித்தல். காரியம், பிரமேயகத அசம்பாவனை நிவர்த்தி அவதி, நிவர்த்தியான பிரமேயகத அசம்பாவனை மீண்டுண்டாகாமை. பலம், பிரமேயகத அசம்பாவனையின் நிவர்த்தி வாயிலாக மோக்ஷம். (௧௬)

நிதித்தியாசனத்துக்கு

ஏது, சிரவணமனனங்கள். சொரூபம், அநான்மாகார விருத்தியின் வியவதானமின்றிய பிரமாகாரமான விருத்தியின் ஸ்திதி. காரியம், விபரீதபாவனையின் நிவர்த்தி. அவதி, நிவர்த்தியான விபரீதபாவனை மீண்டுண்டாகாமை. பலம், விபரீதபாவனையின் நிவர்த்திவாயிலாக மோக்ஷம். (௨௦)

வாசனைக்கு

ஏது, பகிர்முக நாட்டமாகிய விடயசன்னிதி. சொரூபம், திடபாவணையால் முன்பி னென்றையும் விசாரித்துப்பாராமல் உண்டாகுங் குரோதாதிவிருத்திகட்கேதுவான சித்தத்தின் சூக்ஷ்மாவஸ்தையாகிய சமஸ்காரம். காரியம், முன்சொன்ன வசுத்தவாசனாஜன்யகாமாதி விருத்திகள் வாயிலாய் அமிர்தமாயு மணுவக் கணுவாயும் அத்வைதமாயு மகண்டானந்தமாயு மிருக்

கின்ற தனதாத்மசுபாவந்தோன்ற மற்பண்ணுகிறது. அவதி, மலேயம். பலம், சுததுக்காதியு மதனால் விட்சேபம் இல்லாததாயும் விமலமாயும் விஞ்ஞானமாயும் விழுத்தமாயும் விபுவாயுமிருக்கின்ற பிரமசொருபவிஷயகதத்துவஞான நிவிர்த்தியுமதொற்சன்னமரண சமுசாரமுமாம். (௨௧)

வாசனாக்ஷயத்துக்கு

ஏது, அகமுக நாட்டமாகிய விடயசன்னிதித்தியாகம். சொரூபம், சமர்த்தனவன்றனக்குப்பகையாளனிடத்தி லுண்டானகுற்றத்தை நன்றாய்விசாரித்தறிகின்றதுபோலக் காமாதி யசுத்தவாசனைகட்குள் தன்னிடத்திலின்னவின்னவ சுத்தவாசனைகளிருக்கிறதென்று நன்றாய்ப் பகுத்தறிந்துகொண்டு வியாதியுடைத்தானவன்றன்னிடத்திலின்னவின்ன வியாதியிருக்கிறதென்றறிந்ததுவதுகளுக்குத் தகுந்தவவுடதங்களைப்புசிக்கின்றதுபோல மைத்திரியாதி சுத்தவாசனைகட்குள் அதுவதுகளுக்குத் தகுந்தசுத்தவாசனையைச் சிரத்தையோடுந் தினந்தோறும் நன்றாய்ப்பியாசிக்கின்றது. காரியம், முன்புசித்த அவுடதத்தால் ரோகம்நாளுக்குநாள் சாந்தமா யாரோக்கிய முண்டாகின்றதுபோல நாளுக்குநாள் காமாதியசுத்தவாசனைகள் நிவிர்த்தியடைகின்றது. அவதி, முன்சாந்தமான காமாதியசுத்தவாசனைகள் திரும்பவுண்டாகாமலிருக்கின்றது. பலம், சித்தோபசாந்தமு மதனால் அமலமாயுமக்கிரியமாயு மப்பி

ரமேயமாயு மசங்கமாயு மிருக்கின்ற பிரமசொருபமே
நான் நானேயமலமாயு மக்கிரியமாயு மப்பிரமேயமாயு
மசங்கமாயு மிருக்கின்ற பிரமசொருபமென்கின்ற தத்
துவஞான ரட்சையு மதனாற் சன்னமரண சமுசாரது
ன்பநீக்கமுமாம். (22)

மனத்துக்கு

ஏது, பகிர்முக நாட்டத்தாலுண்டாகிறகாமாதி
வாசனைகள். சொருபம், மெழுகு சலமுதலான வஸ்து
க்கள்போல வனைகவிருத்திகள் பரிணமிக்கின்றதற்
கேதுவாயுந் திரிகுணாத்மகமாயு மியானெனதென் றபி
மானமுடைத்தாயு மிருந்துகொண்டு தீபச்சவாலேபோ
லவத்தைப்பண்ணவேண்டு மித்தை விடவேண்டு மென்
று மத்தைப் புசிக்கவேண்டு மித்தை நீக்க வேண்டுமெ
ன்று மத்தைப் பார்க்கவேண்டு மித்தைப் பார்க்கவே
ண்டாமென்று மிதுமுதலாயுண்டாகாநின்ற விருத்திக
ள். காரியம், முன்சொன்ன விருத்திகள் க்ஷணைக்ஷ
ணைநானாவிதமாயுண்டாகிநித்தசுத்தபுத்தமுத்தசத்திய
பரமானந்தசொருபந்தானென்றுதோன்றும்பண்ணுகி
றது. அவதி, வாசனாட்சயம். பலம், வாசனாவிர்த்திகளி
னாற் சத்தாயுஞ்சர்வசமமாயுஞ்சர்வசாட்சியாயுஞ்சர்வா
த்மகமாயுமிருக்கின்ற பிரமசொருபமே நான்நானே சத்
தாயுஞ்சர்வசமமாயுஞ்சர்வசாட்சியாயுஞ் சர்வாத்மகமா
யுமிருக்கின்ற பிரமசொருப மென்கின்ற தத்துவஞான
நிவிர்த்தியுமதனாற்சன்னமரணசமுசாரதுன்பமுமாம்()

மலேலயத்துக்கு

ஏது, அகமுக நாட்டத்தாலுண்டாகின்ற காமாதி
 வாசனாட்சயம். சொரூபம், மிகுந்தசிரத்தையுடனேசத்
 தியனானவனந்தானந்தப்பிரமசொரூபமே நான்நானே
 யந்தச்சத்தியனான வனந்தானந்தப்பிரம சொரூபமெ
 ன்று பிரியத்துடனே விச்சின்னமன்றியிலே தைலதா
 ரைபோலச் சந்தநந்தியானம்பண்ணுகிறது. காரியம்,
 வாசனாட்சயத்தினால் மூமதராசத விருத்திகள் கெட்டுப்
 பாலிற்சலந்தசலம்போல நிர்க்குணமாயும் நிர்மலமாயும்
 நிர்விகாரமாயும் நிர்விகற்பமாயும் நித்தியானந்தமாயுமி
 ருக்கின்ற தனதாத்மசொரூபத்தில்சுத்தசாத்வீகவிருத்
 திமாத்திரமாய் லயித்திருக்கின்றது. அவதி, முன்சார்
 தமான தாமதராசதவிருத்திகள் திரும்பவுண்டாகாமலி
 ருக்கின்றது. பலம், வாசனாட்சயத்தினால் சுத்தமாய்ச்
 சபாவமாய்ச் சுகமாயிருக்கின்ற பிரமசொரூபமே நான்
 நானே சுத்தமாய்ச் சபாவமாய்ச் சுகமாயிருக்கின்ற பி
 ரமசொரூபமென்கின்ற தத்துவனான ரட்சையாய் அ
 தனால் சன்னமரண சமுசாரதன்பம் நீங்கிப்பிரமான்
 தமனுபவிக்கப்படுவதாம். (௨௪)

ஏது சொரூபங் காரிய மவதி பல லக்ஷணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்.

இராகாதி பதிமுன்றின் விஷயம்.

—

நாகநிக ரல்குலைவி ரும்புவதி ராகமா நயமிலப கா
 ரந்துவேஷம், நாடுபொருள் விக்கினரைப் பகைப்பதுகு
 ரோதமா நானாவி தாசைகாமம், மோகமது மகனாதி வஸ்
 துமேற் பிரியமா முறையினீ யாமலோபம், மொழி
 மதங் கிர்த்தியா கிர்த்தியந் தெரியாமை முதன்மையா
 யொருவன்வாழில், வேகமா யவனையே சகியாமை மாச்
 சரியம் வெப்பமாந் துக்கம்வந்தால் வேறொருவ ருக்கு
 வர வெண்ணுகிற தீரிஷை மேலான சுகமடைந்தாற், ரு
 கமாய்ப் பிறருக்கு வரவொணு ததசூயை தனைமெச்ச
 லேயிடம்பந் தர்ப்பமது பெரியவன் ருனெனல கங்கரந்
 தன்பிடிவி டாதபிடியே. (க)

பரதாரம் விரும்பிரா கத்தினு விராவணனைப் பலா
 றிய ராமர்கொன்றார் பாரிலப காரஞ்செய் துவேஷங்
 கொ ளிரணியனை பன்னுநா ரணரழித்தார், சுரர்மாத
 னைகரைக் காமமொடு பிடிநாக சூரனைக்கிருஷ்ணர்கொ
 ன்றார் துய்த்துணவு விக்கினவீ மன்மேற்கு ரோதபக
 சூரனை வீமர்கொன்றார், கிரமமாய்த் துரியோத னன்
 கொடா லோபத்தாற் கிர்த்தியுறு வீமர்கொன்றார் கெம்

பிராமர்மேன் மோகங்கொள் தசரதர் கீழ்விழுந் திறப்
பதானார், விரிவான வைசுவரிய மதத்தினு லேகார்த்த
விரியார்ச் சனன்வீட்டினின் மேவிவரு நாரதர்க் குபச
ரியாததான் மென்பரசு ராமர்கொன்றார். (௨)

சிசுபாலன் மேலென்வு மச்சரங் கொண்டதாற்
செருக்கறக் கிஷ்ணர்கொன்றார் சேர்ந்தனோய்ப் பிறரு
றவீரிஷைகொள் ளருணாகூன் சிரம்வாண சூர்கொ
ன்றார், நசிபவுண் டரிகவாச தேவன்கொள் ளசூபையா
னல்வாச தேவர்கொன்றார் நபூருவன் யாகமது டம்ப
மொடு செய்ததான் ஞானதுரு வாசர்கொன்று, ரைச
வரிய மிகுதியாற் றர்ப்பங்கொள் சதகந்தர னழிவுறச்சி
தைகொன்று ளகங்கரங் கொண்டமது கைடவர்க னுச
முற வளிவிஷ்ணு வேயழித்தார், விசுவாச மாகவேமுக்
தியைவி ரும்புநன் மெய்யடிய ரென்றுநீக்கி விட்டவிப்
பதிமுன்று குற்றமத கற்றுவோர் மெய்வீடு சேர்ந்துய்
வரே. (௩)

இராகாதி பதிமுன்றின் விஷயம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

௨

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

R4
N25

குரு ஸ்துதி.

சுகந்தனிலேபிறந்திறந் தூவீணாகநாட்கழித்துத்தவி த்த வென்ற, எனகந்தனிலேயிருக்கின்றபரவடிவையானறிய வன்புவைத்துச், சுகந்தனிலேமேலானசுகம்பரமசுகமெ ன்றேதோன்றக்காட்டு, முகந்தகுருதேசிகணையனுதின முழி ருதயத்திலுட்கொள்வேனே.

வேதமுதல்முனிவர்களுந்தேடிக்காணமெய்ப்பொரு ளையடியர்பவநீக்கவெண்டி, ஓதரியகழனிநகர்தனி லமர்ந்தவுத்தமனேமத்தனுளத்துணர்வேபோற்றி, ஏத மதாம்விடயமதி லுழல்வேனுக்கிங்கிதனைத்துஞ் சொரு பமெனவிசைத்தாய்போற்றி, மூதுணர்வேவடிவாகியம ர்ந்துநின்றமுத்திராமக்கனியேபோற்றிபோற்றி.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கூ	கூ	தகையுடை	தகையுடை
20	௩	விடுபட்ட	விடுக்கப்பட்ட

225-288